

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK

**Pasarét, 2011. november 20.
(vasárnap)**

Horváth Géza

HA NEM HISZITEK, HOGY ÉN VAGYOK...

Lekció: János 8,21-29

Alapige: János 8,24

„... mert ha nem hiszitek, hogy én vagyok, meghaltok bűneitekben.”

Imádkozzunk!

Urunk! Látod, hogy mennyire jöttünk ide örömmel, az énekben ugyanis ezt vallottuk: Ím, bejöttünk nagy örömben, felséges Isten, a te szentidnek gyülekezetébe.

Hálaadással köszönjük, hogy volt hova jönnünk. Áldunk azért, hogy van gyülekezeted, néped ezen a Földön. Dicsőítünk, hogy igéd és Szentlelked által gyűjtöd ma is a sereget, a gyülekezetet, az egyházat, és mindazokat beletagolod, akik hit által veled egyé válnak, Úr Jézus Krisztus.

Köszönjük, hogy az egyházba születni az újjászületés által lehet. Áldunk, hogy erről szól a te igéd. Köszönjük, hogy világosan és tisztán beszélsz erről, Úr Jézus Krisztus. Szeretnénk megtalálni azt az egyetlen utat, ami az üdvösségbe visz, ha pedig már megtaláltuk, szeretnénk azon járni. Szeretnénk kitartással futni rajta, hogy elérjük hitünk célját.

Könyörülj meg rajtunk ezért, Urunk, hogy ma is, amikor előtted megálunk, amikor előtted hódolunk, amikor a veled való kapcsolatot keressük, vagy ápoljuk, vagy erősítjük, a te áldott Lelked vegyen körül bennünket.

Köszönjük, hogy mindez csak úgy és akkor válhat valóra, ha te megcselekszed. Valljuk és tudjuk, hogy mindent te cselekszel az életünkben. Mi sem cselekedhetünk nálad nélkül semmit.

Kérünk, Urunk, könyörülj meg rajtunk: igehirdetőn és igehallgatókon egyaránt, könyörülj meg ezen a gyülekezeten, és könyörülj meg kicsinyein, nagyjain, hogy a gyermekórákon és itt a templomban, a termekben, ahol

HA NEM HISZITEK, HOGY ÉN VAGYOK...

---

igéd felhangzik, ott mindenki hulljon térdre. Neked adjunk hálát, tiszteletet, dicsőséget.

Köszönjük, hogy együtt lehetünk testvéri közösségben is. Áldd és szenteld meg, tedd istentiszteletté a mostani együttlétünket. Jézus Krisztus nevében kérünk.

Ámen.

Igehirdetés

Mivel vannak itt közöttünk olyanok, akik most járnak itt először templomunkban, illetve vannak olyanok, akik hosszabb távollét után újra közöttünk lehetnek, őket is szeretettel köszöntjük, de miattuk hadd ismételjem meg, hogy itt a gyülekezetben néhány hete olyan sorozatot tartunk, amelyben az Én vagyok... igéket nézzük meg.

Amikor Jézus Krisztus itt járt a földön, kijelentette magát a tanítványoknak és az embereknek. Többször olvassuk, főképpen János evangéliumában, illetve a Jelenések könyvében is, hogy ezek az igék úgy kezdődtek: Én vagyok... Én vagyok az ajtó. Én vagyok a világ világossága. Én vagyok a feltámadás és az élet. Én vagyok az élet kenyere. A Jelenések könyvében is többször előfordul: Én vagyok az Alfa és az Omega, az első és utolsó, a kezdet és a vég.

Most a János evangéliuma 8. fejezetében még három ilyen igét olvasunk, amelyet most szeretnék összefoglalni, és amely három igének ez a legfontosabb kijelentése, amit Jézus Krisztus így mondott: „Ha nem hiszitek, hogy én vagyok, meghaltok a ti bűneitekben.” Döntő dolog a mi örökéletünkre nézve, hogy hisszük, hogy higgyük, kicsoda Jézus Krisztus.

Ugyanis az emberek legnagyobb kérdése nem az, hogy hisznek-e Jézus Krisztusban, hanem az emberek legnagyobb kérdése az kell, hogy legyen: kinek tartom Őt? Ki a számomra Jézus Krisztus?

Az Ószövetségben olvasunk egy ilyen igét: „Halljad, Izráel, az Úr a mi Istenünk *egy* Úr.” Ez volt Isten népének a hatalmas igéje, hogy a mi Istenünk az egy Úr, és mégis azt olvassuk az Ószövetségben, hogy van sok isten és sok úr. Amikor Jézus Krisztus kijelenti magát, hogy ki Ő, akkor arra is figyelmeztet bennünket, hogy mások másféleképpen beszélnek róla. Figyelmezteti az Ő népét a mi Urunk, hogy vigyázzatok, mert ha halljátok, azt mondják: itt van a Krisztus, vagy ott van a Krisztus, ti ne higgyétek.

Ez azt jelenti, hogy Jézus Krisztus korában is és azóta még inkább sokféle csoport mondja magáról, hogy ő hirdeti a Krisztust, ő Jézus Krisztusról beszél. Magam is hallottam olyantól, aki azt mondta: hidd el, ott is Krisztust hirdetnek. Rákérdeztem: melyik Krisztust? Milyen Krisztust hirdetnek? Nekünk világosan kell látnunk az igéből, hogy mi a Krisztus-kép. Ki az a Krisztus, akit imádok, akihez tartozom, akiről a Káténk szerint az Ő nevéből neveztetünk keresztyéneknek, Krisztus-követőknek. Melyik az a Krisztus, ki az a Krisztus? És ezt innen látjuk, ezekből az igékből.

Ezért kell tisztában lennünk azzal, hogy kicsoda Krisztus. Az egyik igever arról szól, hogy megkérdezik az Úr Jézus Krisztust: Ki vagy te?

Amikor a tanítványokkal van Jézus a viharban és lecsendesíti a vihart, akkor megkérdezik azok, akik vele vannak: ki ez? Kiválasztotta, elhívta őket, csodákat élnek át, csodákat látnak, és azt kérdezik: ki ez, hogy mind a szelek, mind a tenger engednek neki? Ki ez, hogy egyetlen szavára eláll a vihar? Ki ez, hogy lecsendesíti a tengert?

A mi életünk döntő kérdése tehát az: kicsoda Jézus Krisztus? Ki Ő nekünk? Ezekben az igékben Jézus Krisztus arról beszél, hogy sok ember látta, hogy hatalmas. Azért mert gyógyított, halottat feltámasztott, ötezer embernek kenyeret szaporított. Jézusnak hatalma van.

A jelen igében megkérdezi Jézus: azzal is tisztában vagytok, hogy honnan van az én hatalmam? Honnan kaptam ezt a hatalmat? Mert, ha azt valljuk, hogy Jézus honnan kapta ezt a hatalmat, akkor már tudjuk, kivel állunk szemben. Tudjuk, hogy ki Jézus Krisztus, hogy az élő Istennek a Fia, a Messiás, akinek adatott minden hatalom mennyen és földön.

Sokan látták, hogy Jézus itt van. Van itt valaki. De mit kérdez Jézus az igében? Vajon azt is tudjátok honnan jöttem és hová megyek? Mert én felülről jöttem, miközben ti alulról jöttetek. Jézus Krisztusnak az istensége, a messiási volta csendül meg ebben az igében. Csodálatos dolog, amikor ez felragyog nekünk.

Emlékezzünk, amikor húsvét után Tamás a tanítványok között van már egy héttel a feltámadás után. Jézus megjelenik a középben és azt mondja Tamás, hogy nem hiszem... Gyere, megmutatom neked. Akkor Tamás nemcsak megismeri az Úr Jézus Krisztus hatalmát úgy, mint élő Úr, hanem felismeri benne, hogy ki az, aki őt hívja, ki az, aki őt szereti.

Ezek az igék azért lényegesek számunkra, hogy Jézus Krisztus újból és újból elmondja, ki Ő. Azt mondja nekünk: Én vagyok... Én vagyok az ajtó, a világ világossága, az élet kenyerere. Én vagyok a jó pásztor. Én vagyok az élet, az út, az igazság. Tulajdonképpen ezekben az igékben arról beszél nekünk Jézus, hogy mindaz, amire nekünk, embereknek szükségünk van, az mind Őbenne van. Mind nála vehető át, mind tőle kapható meg. És ha ezeket mi nem kapjuk meg, mert nem vesszük át tőle, akkor végünk van. Akkor elvesztünk.

Ha Jézus Krisztustól te nem veszed át, hogy Ő a te pásztorod, akkor pásztor nélkül való ember vagy, akinek nincs őrizője, akinek nincs védelmezője. Ha nem veszed át, hogy Ő az élet kenyerere, akkor elpusztulsz, éhen halsz, mert nincs, ami tápláljon az örök életre. Ha nem veszed komolyan, hogy Ő az út, akkor különböző utakat fogsz keresni az üdvösségre, hogyan lehet oda eljutni.

Olyan ez, mint ami a rejtvényben szerepel: hogy jut el a kis egér a sajtig? Különféle utakon lehetett menni, de az a lényeg, hogy csak egy úton le-

HA NEM HISZITEK, HOGY ÉN VAGYOK...

---

het a sajthoz jutni. Egy labirintust gondoljunk magunk elé. Az ember elindul, de mindig valahova beleütközik, mindig fal van, de egy út van, a szabad út. Egy úton a sajthoz tud érni.

Amikor Jézus azt mondja: Én vagyok az út, akkor azt mondja: egyetlen úton tudsz az üdvösségbe jutni. Egyetlen úton érsz el a mennyei hazába. Egyetlen úton lesz tied az örökkévalóság, az örök élet, — rajtam keresztül, mert én vagyok az út. Én vagyok az az út, amely odavisz téged.

Igen, amikor Jézus Krisztus a zsidókkal, a farizeusokkal beszél (ahogy ezt János leírja, hogyan zajlott ez), vérlázító lehetett, amikor azt mondja ezeknek: ti nem ismertek engem. Aki nem ismeri Jézus Krisztust, az elveszett.

A János 17,3 szerint az az örök élet, hogy ismerjük az Istent, és akit Ő elküldött, a Krisztust. Ezért, akiről azt mondja Jézus Krisztus, hogy ti nem ismertek engem, ez nagy baj, mert azoknak azt fogja mondani majd az ítélet napján: én sem ismerlek titeket. Honnan jöttetek? Távozzatok innen! Nem ismerlek titeket.

Azért vagyunk együtt most, hogy megismerjük az Úr Jézus Krisztust, vagy ahogy Pál apostol mondja: ha már megismertük, akkor még jobban megismerjük Őt, és az Ő feltámadásának az erejét.

Térjünk rá erre a csodálatos ígére: Ha nem hiszitek, hogy én vagyok, meghaltok bűneitekben.

Olyan súlyos és fájdalmas csengésű mondat lenne ez, ha csak a felét halanánk meg. Mert ha csak azt a felét mondta volna Jézus Krisztus, hogy meghaltok bűneitekben, akkor is teljesen igaz ígét mondott volna, akkor az Istennek jogos és igazságos ítéletével szembesülnénk. Mert a bűneset óta nem érdemlünk mást.

Ádám és Éva Istentől való elfordulása óta senki nem érdemel mást, csak a halált. Ha Jézus Krisztus azzal jött volna erre a földre, hogy meghaltok bűneitekben, kijelentem nektek Isten jogos ítéletét, akkor is azt mondhatnánk: igaz Isten ígéje, és nem állhat senki ellene.

De Jézus Krisztus nemcsak erről beszél itt. Jó, hogy ennek a félmondatnak van egy másik előző fele is: ha nem hiszitek, hogy én vagyok, akkor meghaltok bűneitekben, ez teljesen más értelmet ad a második félmondatnak.

Mert ha nem hiszitek, hogy én vagyok, meghaltok, ha pedig hiszitek, hogy én vagyok, akkor meg életetek lesz az Ő nevében.

A mai ígének van egy ilyen üzenete is: meg lehet halni a bűnben, mert azt mondja: meghaltok bűneitekben. De az ígének van egy másik, nagy evangéliumi üzenete. Ez pedig úgy hangzik: lehet meghalni az Úrban is.

A Jelenések könyve szerint boldogok a halottak, akik az Úrban halnak meg. Már voltak akkor is, azelőtt is, meg lesznek is, akik nem bűneikben halnak meg, hanem akik az Úrban halnak meg. Meg lehet halni a bűnben valakinek, és meg lehet halni az Úrban. Mitől függ, hogy melyikben halok meg? Attól, hogy melyikben éltem.

Ha valaki a bűneiben élt, az a bűneiben fog meghalni. Ha valaki az Úrban élt, akkor meg az Úrban fog meghalni. És arról azt mondja a Biblia: boldog állapot. Boldog még a halott is, ha az Úrban élt. Miért? Azért, mert az Úrban fog meghalni és az Úrban fog élni egy örökkévalóságon át.

És mit mond Isten igéje? Lehet a bűnben meghalni. Hogyan lehet a bűnben meghalni? Úgy és akkor, ha a testi halálom az én bűneimben talál engem. És ebben a halálos állapotban Isten igéje szerint meg is marad a bűnben meghalt ember. Mert onnan kijönni már többet nem lehet. Fogva tart a bűn.

Régen történt. Valaki egy Tisza parti faluban halat akart lopni. Akkor még sok hal volt a Tiszában. Lehet, hogy ma is van, de bizonyára sokkal kevesebb. A Tisza mellett élő embereknek megvolt az élelmiszer utánpótlása. Akkor még nem volt a Tisza szennyezett, nem volt ciánfertőzés. Egy férfi, ahogy ezt hallottam, úgy akart halat lopni, hogy bebújt a varsába. A varsa olyan halász-eszköz, hogy van terelőhálója, a hal nekimegy annak, megy a háló mellett, az meg bevezeti egy összeszűkülő hálóba, amely kerek vesszőkön van felerősítve, és egyre jobban megy a mély felé, és nem tud kijönni többet. No, ez az ember sem tudott kijönni. Bement a varsába és megfogta a varsa. Ott fulladt meg.

Isten igéje szerint a bűnben így halunk meg. Fogva tart a bűn, rabszolgái vagyunk a bűnnek. A bűn szolgája gyáva rab — mondja egyik énekünk. És ha a halálunk így ér bennünket, akkor ebben veszünk el. Akkor a bűneinkben halunk meg.

Nagy kérdés tehát, hogy ebből a veszélyes állapotból megtaláltuk-e már a kiutat? Vannak, akik megtalálták és kijöttek. Meghallották Isten szavát, meghallották az Ő élő igéjét: ha nem hiszitek, hogy én vagyok, meghaltok bűneitekben, és Jézus Krisztus kegyelmes szeretete kihozta őket az életre. Bizonyára vannak még itt is talán, akik még benne vannak, akiknek még menekülniük kell, akiknek ki kellene jönniük ebből az állapotból.

A mai igénk azt mondja, hogy ebből az állapotból ki lehet jönni. Ha nem lehetne kijönni, akkor az ember számára semmi reménység sem lenne. Akkor azt mondhatnánk: úgyis meg kell halni, úgyis elveszünk, végünk a temető. Nem kellene istentisztelet, nem kellene gyülekezet, ha nem lenne reménység. Azért van a kezünkben a Szentírás, azért van a gyülekezet. Már a létünkkel is ezért hirdetjük: ki lehet jönni a bűnből.

Ehhez az igéhez, amit felolvastam, társítsunk egy másik igét. Mert ennek az igének az volt az üzenete, hogy aki nem hisz az Úr Jézus Krisztusban, mint egyetlen szabadító Úrban, hogy nincs üdvösség senki másban, csak Őbenne, csak Ő vihet el engem az életbe az üdvösség útján, meghal a bűneiben.

Ha a Róma 6,1-11 verseket elolvassuk, nagyon érdekes dologgal fogunk találkozni. Miről beszél itt Pál apostol? Arról beszél az apostol: „ha meghaltunk a bűnnek, miképpen élnénk még abban? Vagyis két lehetőség van. Is-

HA NEM HISZITEK, HOGY ÉN VAGYOK...

ten elénk ad egy alternatívát. Vagy meghal valaki a bűneiben, vagy meghal a bűnnek. Pál boldog, és azt mondja a római hívőknek: meghaltunk a bűnnek.

Ez a megoldás. Ezért van két lehetőség. Vagy meghalni a bűnben, vagy pedig meghalni a bűnnek. Aki pedig meghalt, az egyszer s mindenkorra meghalt a bűnnek. Mi módon élnénk még abban? Semmiképpen, mert meghaltunk a bűnnek. Hogyan? Visszamegyünk a János evangéliuma 8. részéhez. „Amikor felemelitek az Emberfiát, akkor tudjátok meg, hogy én vagyok.” Vagyis az embernek akkor nyílik ki a szeme Jézus Krisztus igazi mivoltára, amikor felemeli az Úr Jézus Krisztust. És mit jelent az Ő felemeltetése? A keresztet. „Amikor felemeltetem.”

Jézus Krisztus néha beszélt az Ő mennybemeneteléről is, de általában a kereszthaláláról beszélt. Ott emeltetett fel. Amikor a kereszten felemelték és rászegeződtek a szemek, volt, aki megértette, hogy ki Ő: „Bizony, ez Isten Fia volt.” Felragyogott neki a Krisztus.

Mikor lehet meghalni a bűnnek? Akkor, ha szembesülök, hogy valaki meghalt értem. Ha szembesülök Jézus halálával. Ha szembesülök azzal, amit Pál apostol a Galata levelében olyan szépen elénk ad: én meghaltam a Krisztussal, és élek többé nem én, hanem él bennem a Krisztus. Pál apostolnak ez a Krisztus emeltetett fel a damaszkuszi úton. A kereszt Krisztusa, a Golgota győztese. Ő ott látta meg, ki Ő. Ezt elmondja, bizonyosságot tesz. Felragyogott neki, hogy ki Ő: Én vagyok Jézus, akit te kergetsz. — Egy „Én vagyok” ige.

Pál, aki ismerte az egész Ószövetséget, aki kívülről tudta a liturgiát, mikor hova kell fordulni, ismerte a törvényt. És megkérdi: te ki vagy, Uram? Nem ismerlek téged. Ismerem a teremtő Istent, az Ószövetséget, de te ki vagy, Uram? Én vagyok Jézus, akit te kergetsz. — És Pál térdre hull ez előtt a Jézus előtt. Megismeri, ki Ő. Meghalni tehát a bűnnek csak így lehet: Jézus Krisztus halálában vagyok benne.

Egy példa jutott eszembe. Valamikor lehetett olvasni ilyen történeteket. Amerikában üldöztek egy gyilkost. A rendőrség kiadta a körözést ellene, hogy aki tudja, adja fel. Kitették a képét. Ez az ember mindig menekült. Mindig új helyekre, olyan helyekre próbált menni, ahol nem ismerik, nem jelenthetik fel. Egyszer vonaton utazott. A vonat kisiklott. Nagy baleset lett. Az egyik vagon ki is égett, s akkor ennek az embernek a gondolataiban az volt: menekülni. Átlépett egy holttesten. Ez a holttest teljesen összeroncsolódott volt, a felismerhetetlenségig eltorzulva. Főképpen az arca. Ez az ember kivette a belső zsebéből a személyazonossági papírjait, kicserélte. A halott belső zsebéből magához vette a halott papírjait és azzal ment tovább. Amikor helyszínelők jöttek, azonosították a holttesteket, akkor a papírok azt mondták, ez az. Leállították a körözést. A halottat nem kell bíróság elé vinni, lefolytatni a tárgyalást, nem kell börtönbe zárni, mert a halállal megszűnik a vád, a törvény ereje. Ő meg annak az embernek, akit nem üldöztek, aki nem volt

rablógyilkos, aki tisztességes, becsületes kereskedő volt, annak papírjaival új néven kezdett új életet.

Tulajdonképpen erről beszél itt Pál apostol. Jézus Krisztusnak odaadtam az én papírjaimat. Azokat a papírokat, amin csak egy dolog volt: ez az ember bűnözött, ez az ember gyilkolt, ezt az embert meg kell fogni, el kell ítélni, börtönbe kell zárni. Én ezt odaadtam a keresztfán Jézus Krisztusnak. Ő volt az a halott, akinek eltorzult az arca, akire „néztünk, és orcája nem volt kívánatos.” Akit szétroncsoltak az én bűneim miatt. Azt mondja Pál apostol: odaadtam neki, Ő meg ideadta nekem az Ő személyazonosságát, vagyis az Ő szentségét, tisztaságát és igazságát. Új életet kezdhettek. Valaki meghalt, eltörölték az ítéletet.

Hogy mondja az ige? Eltették az ellenem szóló kézírást. Az én adóslevelem oda van szegezve a keresztfára. Én meg mehetek tovább a Jézus Krisztus személyazonosságával. Mert Isten úgy néz rám ezentúl, mintha soha semmi bűnt nem követtem volna el, és mintha mindenben olyan engedelmes lettem volna, mint az Ő Fia, Jézus. (KÁTÉ 60. kérdés).

Ezért mondja Pál: meghaltunk a bűnnek. Az a halott ott maradt. Az a halott valóságos halott. Én meg valóságosan élhetek egy új életben. Megmaradjunk a bűnben? Visszavesszük a mi bűneinket? Távol legyen! Semmiképpen nem. Mi élni akarunk.

Ezt jelenti ez az ige, és ennek az üzenete. Leállították a körözést, fel vagy mentve. Új életben járhatsz és járhatunk Ővele, mert Ő elszenvedte. A „Vagyok” volt az. Ezért mondja Jézus: Ha nem hiszitek, hogy én vagyok, akkor meghaltok a ti bűneitekben. Mert aki ezt nem teszi meg, arra nincs mentség. Aki megmagyarázza a múltját, aki takargatja a vétkét, aki nem hajlandó erre, hogy kihasználja ezt a lehetőséget, amit Isten ad és kínál, hogy a Golgota keresztféjére odaszegeződhet az ellenem szóló kézírás, az adóslevelem — az elvész. Az meghal a bűneiben. Az meghal a személyazonosságában, mert tudják, ki ő, tudják, mit tett, és ítéletre fogják vonni. Mert a bűnnek büntetése van. De Jézus Krisztus keresztféjére azt hirdeti: az Istennek kegyelmi ajándéka pedig örök élet.

Ezért mondja Pál apostol és Isten ígéje nekünk: azt tartjátok magatokról, hogy meghaltatok a bűnnek. Tehát lehet a bűnben meghalni — és lehet a bűnnek. Ez azt jelenti számomra, hogy a bűnnek nincs hatalma már, nincs ereje már. Azt jelenti, hogy nem uralkodhat rajtam a bűn, mert neki halott vagyok. Ahogyan egy halottnak hiába kiabálnak, hiába próbálják mozgatni, vonni, gyere velünk. Nem tudják, mert nem lehet. Nem hall, nem mozog. Halott vagyok a bűnnek. Jön, próbálkozik, de meghaltam a bűnnek.

Vajon tudod-e mondani ma is, holnap is, holnapután is: meghaltam a bűnnek? Halál, hol a te fullánkod? Pokol, hol a te diadalmad? Meghaltam a bűnnek, élek Krisztusnak, és élek Krisztusban. Ne felejtjük el: ez a kettő nem megy együtt. „Ha meghaltunk a bűnnek, mi módon élnénk még abban?” Ha

HA NEM HISZITEK, HOGY ÉN VAGYOK...

pedig abban élünk, akkor nem haltunk meg a bűnnek. Melyik igaz az életünkre nézve? „Ha nem hiszitek, hogy én vagyok, meghaltok.” Higgy az Úr Jézus Krisztusban. Ebben a Messiásban, ebben a Megváltóban, és üdvözlés.

Énekeljük a 179. dicséretet.

A bűnből hozzád sietek,
Mert szomjazom kegyelmedet.
Te nyugtass meg, én Jézusom,
Ím, néked szívem átadom.

Imádkozzunk!

Úr Jézus Krisztus, áldunk a lehetőségért, hogy siethetünk a bűnből. Köszönjük, ha már siettünk és már benned élünk, mozgunk és vagyunk. Köszönjük, ha már örülhet a szívünk és egész valónk abban, hogy hittünk a te nevedben és Megváltóként és Szabadítóként megismertünk téged.

Kérünk, Urunk, mindazokért, akik még nem ismernek téged. Köszönjük, hogy te ismered őket. Köszönjük, hogy ismered a tieidet, Atyánk. Köszönjük, hogy meg fogod őket szólítani akár most, akár később, mert minden a te hatalmadban van.

Kérünk, hogy akik meghaltunk a bűnnek, ne éljünk tovább abban. Hadd lássuk, hogy a bűn nem számíthat ránk, nem tud velünk mit kezdeni. Bár próbálkozik, kísért, de köszönjük, hogy újból és újból a Golgotára nézhetünk. Nézhetjük a mi drága Megváltónknak a megsebzett voltát, és az Ő sebeivel gyógyulhatunk meg.

Urunk, őrizz meg bennünket a te számodra. Őrizz meg bennünket attól, hogy a bűn sarában járjunk, hogy ne szent életet éljünk ezen a földön. Kérünk, vigyázz ránk, hogy rólad tudjunk bizonyosságot tenni, téged tudjunk hirdetni, és másokat is hozzád tudjuk hívogatni.

Kérünk, áldd meg a testi életünket is, Urunk. Áldunk azért, hogy gondot viselsz rólunk, és minden lelki és testi jóval megajándékozol bennünket.

Áldunk, hogy itt lehetünk a gyülekezet közösségében. Köszönjük az anyaszentegyház létét és csodáját, hogy van kihívott sereged, néped ezen a földön. Köszönjük, hogy sok helyen összegyűlnek ma is, hogy téged magasztaljanak, feltámadott Úr Jézus Krisztus, és téged dicsőítsenek, mint élő Urukot.

Kérünk, áldd meg betegeinket. Adj nekik gyógyulást, lelki békességet betegségükben. Áldd meg a gyászolóinkat, akik a héten temették szeretteiket. És kérünk, hogy minden gyászolót vigasztalja a te igéd áldott és drága üzenetével.

Áldd meg a gyermekeket. Áldd meg a fiatalokat, a tanulókat. Te látod, Urunk, hogy kinek-kinek mi a nehézsége, fájdalma, problémája, öröme.

Köszönjük, hogy most eléd vihetjük csendes imádságban kéréseinket. Köszönjük, hogy füleid az igazakon vannak. Köszönjük, hogy meghallod a kiáltásunkat.

Ámen.